

калъ са на боговы-тѣ ако оздравѣ да имъ принесе сто волове на жертва—Слѣдъ провдигваніе-то си той нѣмалъ отъ гдѣ да земе волове. *Сб. 90.*

Проведѣ *м. св. Провѣждамъ* *м. дл. проведу, провожу*; Колко-то и да провѣжда поголѣмъ-тъ чистъ отъ нощъ-тъ въ работѣ, то ти и пакъ не може спокойно да спи 3—4 часа. *Ч. 68.*

Провѣсѣ **Провиснѣ** *м. св. Провѣсвамъ Провисвамъ* *м. дл. 1)* свѣшу, свѣшиваю; спущу, спускаю: Тип лозия кога родятъ, къту покриватъ и разстѣлватъ сѣнкѣ надъ двора, съ листовѣ си, провѣсватъ на долу разношарни гроздове въ между—разстояние, дѣ ся разрѣдно припрѣчени своднии дървета. *Пк. 77.* Прѣзъ денѣтъ (Гергювъ день) врѣзватъ люлки,—провиснатъ вѣже на единъ сѣкъ отъ овошкѣ, врѣзватъ му долу и двата крайща на едно. *Ч. 38.* Бързоконцы ся вращатъ подарени съ кърны, коихъ провѣсватъ отъ другаѣ странѣ юзды коня. *Пк. 117.* На всяко момченце на вѣрта му ся запѣхва провисната кърна. *Ч. 81.* А на бързоконцитѣ на юзджъ-тъ отъ дѣсно око на конѣтъ ся провисна червѣтъ хубавъ пошь, или кърна. *Ч. 83.* Банана само на връха си има листа, между кои-то ся провѣсватъ плодове-ти му. *Л. Д. 1871 р. 108.* 2) провѣшпу,—шиваю (*мясо*): А подъ таванѣтъ провесяни наденици, пастарма, оплоти отъ мухи. *Зк. 80.*

Провѣтрѣ *м. св. Провѣтрявамъ* *м. дл. 1)* провѣтрю,—риваю: Стамъ-тъ, провѣтрявай, колко-то по чисто можешъ. *Л. Д. 1869 р. 92.* 2) *въ ср. знач.* провѣтрюся,—иваюся: Остави прозорцитѣ отворени да провѣтре стаѣята.—

Провѣщѣ *м. св. провѣщаю*: На дете е конякъ провищало. *Пс. 12, 112.*

Провѣж *са* *м. св. Провѣжамъ* *са* *м. дл. (см. развѣж* *са,—вѣжамъ* *са)*: Надъ хубаво-то ѣ чело са провеваха черни-тѣ ѣ коси кѣдрени. *Л. Д. 1875 р. 131.*

Провидѣ *са* *м. св. Провиждамъ* *са* *м. дл. покажусь,—зы-ваюсь*; стану, становлюсь виднымъ: Тогава слѣнце и звѣзды ся провидѣли и станало видѣло. *Л. Д. 1872 р. 149.* Тя пѣеше, но съ толкови смиреніе и скърбъ, щото са провиждаше насилственното послушаніе (*qu'on voyait bien la reine*). *Т. 374.*

Провикнѣ *са* *м. св. Провиквамъ* *са* *м. дл. 1)* сильно, громко закричу, кричу: Провикна ся, провикна ся Юнакъ яралия Отъ дѣлбоко доле. *Л. Д. 1876 р. 150.* Силно ся викиж провикж Нягул млад юнакъ От високи чардаци, По селски улици: „Чуѣте ли, братя селяне!“ *Д. 30, 1—5.* Провикнѣла са Бояна Низ това бѣло грамаде. *Д. 17, 1—2.* Тогава се викиж провикж На всички Дамян войвода. *Д. 25, 79—80.* Провикнѣл са Либен юнакъ На връхъ, на Стара Планина, Либен са с